

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 277/2025-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **mesta Vysoké Tatry**, Starý Smokovec 1, Vysoké Tatry, zastúpeného advokátom JUDr. Františkom Komkom, Hlavná 27, Prešov, proti postupu Okresného úradu Poprad, katastrálneho odboru, v konaní sp. zn. C-175/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného úradu Poprad, katastrálneho odboru, v konaní sp. zn. C-175/2005 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **7 500 eur**, ktoré **j e** Okresný úrad Poprad, katastrálny odbor, **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
3. Okresný úrad Poprad, katastrálny odbor, **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,16 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 277/2025-13 z 13. mája 2025 prijal v celom rozsahu na ďalšie konanie podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa doručení 19. marca 2025 namietajúcu porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho orgánu v administratívnom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požadoval priznanie finančného zadost'účinenia 50 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Bývalé urbárske spolumajiteľstvo [REDAKOVANÉ] – pozemkové spoločenstvo (ďalej aj „pozemkové spoločenstvo“), doručilo okresnému úradu námietku proti osvedčeniu nehnuteľnosti z [REDAKOVANÉ], mpč. [REDAKOVANÉ], katastrálne územie [REDAKOVANÉ], a na jeho výzvu predložilo návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“). Rozhodnutiami okresného úradu z 15. decembra 2008 a 20. decembra 2010 bolo potvrdené nadobudnutie vlastníctva v prospech pozemkového spoločenstva podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 180/1995 Z. z., obe rozhodnutia však Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) zrušil svojimi rozsudkami sp. zn. 39/2009 z 15. júna 2010 a sp. zn. 1 Sp 6/2011 z 23. februára 2012. Rozhodnutím č. k. C-175/2005-12/Mk z 19. novembra 2012 okresný úrad návrhu pozemkového spoločenstva nevyhovел. Aj toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím príslušnej správy katastra z 30. septembra 2013 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný úrad následne rozhodnutím č. k. C-175/2005-21 zo 4. júla 2014 potvrdil vlastníctvo jednotlivým členom pozemkového spoločenstva. V konaní o preskúmanie zákonnosti uvedeného rozhodnutia krajský súd rozsudkom z 30. septembra 2015 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 10Sžr 154/2016 z 23. augusta 2017 potvrdil rozsudok krajského súdu. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 150/2018-144 zo 6. decembra 2018 zrušil rozsudok najvyššieho súdu z 23. augusta 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 10Sžr 2/2019 z 30. apríla 2019 zmenil rozsudok krajského súdu z 30. septembra 2015 tak, že rozhodnutie okresného úradu zo 4. júla 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci okresný úrad 12. februára 2020 rozhodol o prerušení konania v zmysle § 29 ods. 1 Správneho poriadku na dobu vyriešenia predbežnej otázky týkajúcej sa aktívnej vecnej legitimácie členov pozemkového spoločenstva. Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad vydal na podnet sťažovateľa upozornenie prokurátora č. Pd 30/20/7706-11 z 2. júna 2020, ktoré správny orgán neakceptoval a vytýkané nedostatky v upozornení prokurátora neodstránil.

3. Sťažovateľ 1. februára 2021 podal na krajskom súde žalobu podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ktorou sa domáhal odstránenia nečinnosti okresného úradu v konaní sp. zn. C-175/2005. Krajský súd uznesením č. k. 2Sa 3/21-47 z 21. júla 2021 uložil okresnému úradu, aby v lehote 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia vo veci konal a rozhodol. Správny orgán rozhodnutím č. k. C-175/2005 z 1. októbra 2021 prerušil konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Poprad (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 12C/336/2004. Krajský súd po zistení, že konanie vedené na okresnom súde bolo prerušené do skončenia správneho konania sp. zn. C-175/2005 vedeného okresným

úradom, uznesením z 19. januára 2022 uložil prvostupňovému správne mu orgánu pokutu 500 eur. Kasačná sťažnosť správneho orgánu bola rozhodnutím kasačného súdu z 23. novembra 2023 zamietnutá. Konanie o sťažovateľovej žalobe ďalej prebiehalo na Správnom súde v Košiciach (ďalej len „správny súd“) pod sp. zn. PO-2Sa/3/2021, v ktorom sa sťažovateľ domáhal opakovaného uloženia pokuty žalovanému a zaplatenia finančného zadosťučinenia 55 000 eur v zmysle § 244 ods. 1 SSP.

4. Okresný úrad 21. septembra 2023 vydal rozhodnutie o prerušení konania, a to na dobu do právoplatného skončenia reštitučného konania vedeného na pozemkovom a lesnom odbore okresného úradu č. OU-PP-PLO1-2023/010119, ktorý konal o predbežnej otázke. Na základe písomného podnetu sťažovateľa z januára 2024 Okresná prokuratúra Poprad podala v máji 2024 protest prokurátora, v ktorom konštatovala porušenie zákona rozhodnutím o prerušení konania z 21. septembra 2023, ktoré navrhla ako nezákonné zrušiť. Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, rozhodnutím z októbra 2024 protestu prokuratúra vyhovel a rozhodnutie správneho orgánu o prerušení konania zrušil. Uvedené rozhodnutie nadriadený správny orgán v januári 2025 potvrdil. Rozhodnutím z 23. júna 2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2025, okresný úrad návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. zamietol z dôvodu, že vlastnícke právo k tým istým pozemkom je predmetom súdnych konaní vedených na okresnom súde.

5. Správny súd uznesením sp. zn. PO-2Sa/3/2021 z 8. októbra 2025 rozhodol o zastavení konania v časti o odstránenie nečinnosti orgánu verejnej správy v namietanom správnom konaní podľa § 248 druhej vety SSP (výrok I), pretože žalovaný po podaní žaloby odstránil svoju nečinnosť. Správny súd súčasne rozhodol o nepriznaní primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľovi (výrok II) z dôvodu, že sťažovateľ ako orgán verejnej správy nebol oprávnený sa ho domáhať (§ 242 ods. 1 druhá veta SSP).

III.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa sťažovateľa z doterajšieho postupu a rozhodovania okresného úradu vyplýva, že od začatia správneho konania v júli 2005, teda za obdobie takmer 20 rokov, je nečinný i napriek vysloveným právnym názorom zrušujúcich rozhodnutí krajského súdu, najvyššieho súdu a najmä ústavného súdu, ako aj ďalších vo veci vydaných záväzných rozhodnutí. Tieto a právne názory správny orgán v ničom nerešpektuje, postupuje formalisticky, arbitrárne, všemožným a nedovoleným spôsobom oddŕaľuje vydanie meritórneho rozhodnutia a dosiahnutie stavu právnej istoty o právnom nároku, ktorý je predmetom správneho konania. Správny orgán svojou procesnou pasivitou a nečinnosťou spôsobuje sťažovateľovi počas celého obdobia značné škody, ktoré spočívajú najmä v nemožnosti čerpania finančných prostriedkov z fondov Európskej únie z dôvodu neukončeného správneho konania o vlastnícke právo, ktoré nedôvodne spochybňujú členovia pozemkového spoločenstva.

IV.

Vyjadrenie okresného úradu

7. Konania podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. na rozdiel od konaní o zápise práv do katastra nehnuteľností vkladom či konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte nepatria do bežnej rozhodovacej činnosti správneho orgánu. Sú osobitnými návrhovými správnymi druhmi konaní

vedenými len v rámci konaní o registri obnovenej evidencie pozemkov (ďalej aj „ROEP“). Sú jednorazovými druhmi konaní, ktoré končia schválením ROEP pre konkrétne katastrálne územie, a po jeho zápise do katastra nehnuteľností sa viac v danom katastrálnom území neopakujú. Ku skutkovej a právnej zložitosti veci úrad uviedol, že bolo potrebné oboznámiť sa s listinami obsahujúcimi prevody a prechody práv k nehnuteľnostiam od skončenia 2. svetovej vojny po súčasnosť vrátane listín preukazujúcich právne nástupníctvo po viac ako 50 pôvodných vlastníkoch spoločných nehnuteľností, ako i historickými skutočnosťami majúcimi vplyv na podstatu veci. Bolo potrebné oboznámiť sa s právnymi predpismi upravujúcimi i) konfiškáciu majetku Nemcov, Maďarov a zradcov od roku 1945, ii) vedenie pozemkovej knihy od tridsiatych rokov dvadsiateho storočia po rok 1964, resp. po súčasnosť (evidencia/zápis urbárov, resp. podielov členov urbárov v pozemkovej knihe), iii) problematiku zrušenia urbárov po 2. svetovej vojne a ich obnovovania po roku 1989, iv) konanie o ROEP. Spis obsahuje už viac ako 360 dokumentov s prílohami, čo je odhadom viac ako 1 500 listov, pričom od vrátenia spisu z ústavného súdu v spise pribudlo raz toľko viacstranných dokumentov, ako spis obsahoval v čase rozhodovania ústavného súdu. O zložitosti veci svedčí fakt, že zatiaľ čo prvé rozhodnutie správneho orgánu malo 5 strán, druhé rozhodnutie 11 strán, tretie rozhodnutie malo už 66 strán, štvrté rozhodnutie správneho orgánu (zrušené na základe nálezů ústavného súdu) vo veci malo až 85 strán. Zároveň vo veci koná a rozhoduje v poradí už štvrtý zamestnanec úradu, ktorý sa musel s problematikou oboznamovať od úplného začiatku. Účastníci napadnutého konania produkujú dôkazy hodné súdneho konania, pričom na rozhodnutie v sporových veciach sú príslušné súdy. Dôkazom právnej a skutkovej zložitosti veci je skutočnosť, že na okresnom súde sa vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam vedú tri súdne konania o určenie vlastníckeho práva a súdne konanie o vydanie nehnuteľností. Prekážkou postupu okresného úradu bolo reštitučné konanie vedené na jeho pozemkovom a lesnom odbore pod č. k. OU-PP-PLO1-2023/010119 (po prečíslovaní č. k. OU-PP-PLO1-2024/0004872), v ktorom bolo 21. marca 2025 vydané právoplatné rozhodnutie. Skutočnosť, že sťažovateľ sa v rovnaký okamih domáha svojich práv na rôznych orgánoch, neprispieva k rýchlosti vybavovania veci. Správny orgán musí v rovnaký čas odpovedať rôznym orgánom na ich výzvy na vyjadrenie sa k podaniu sťažovateľa, prípadne zaslať týmto orgánom i spis (v dôsledku čoho správny orgán nedisponuje originálom ani kópiou spisu). Zároveň sťažovateľ svoje podania robí bez znalostí všetkých podstatných skutočností. Za prietahy spôsobené úradom možno považovať rozhodnutia o prerušení napadnutého konania z 1. októbra 2021 a 21. septembra 2023, nejde však o zbytočné prietahy, keďže v dôsledku prerušenia konania rozhodnutím z 1. októbra 2021 okresný súd pokračoval v konaní sp. zn. 12C/336/2004 a súčasne v dôsledku týchto rozhodnutí došlo i k právoplatnému ukončeniu reštitučného konania č. OU-PP-PLO1-2023/010119. Skutočnosť, že v priebehu konania došlo s účinnosťou od 1. septembra 2017 k novelizácii § 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. s použitím neurčitého pojmu „primerane“ (o výklad ktorého úrad požiadal autora novely, pozn.), rovnako neprispela k rýchlosti rozhodovania správneho orgánu. Okresný úrad nemôže opomenúť ani skutočnosť, že na katastrálnom odbore došlo od začiatku konania k zníženiu počtu zamestnancov až o tretinu.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (IV. ÚS 232/03, IV. ÚS 267/04).

9. Pri posudzovaní otázky, či v konaní došlo k zbytočným priet'ahom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej príslušný orgán rozhoduje, správanie účastníka konania a postup samotného orgánu. Ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

10. Cieľom zákona č. 180/1995 Z. z. je v osobitnom administratívnom konaní zistiť dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe zostaviť a schváliť register obnovennej evidencie pozemkov. Ústavný súd sa stotožnil s tvrdením okresného úradu, že prejednávaná vec nie je súčasťou jeho bežnej rozhodovacej agendy a vykazuje črty skutkovej a právnej zložitosti. Tá je daná zložitými majetkovo-právnymi vzťahmi siahajúcimi do minulosti presahujúcimi rámec napadnutého administratívneho konania, väčším počtom účastníkov konania a súvisiacimi konaniami (reštitučné konanie, konania o určenie vlastníckeho práva a konanie o vydanie veci, ktoré ešte prebiehajú). Dĺžka napadnutého konania preto bola závislá od zložitosti veci.

11. Pri hodnotení správania sťažovateľa v napadnutom konaní ústavný súd nezistil, že by sťažovateľ prispel k predĺženiu predmetného konania. Využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v prípade, keď správny orgán o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 41/00).

12. Ústavný súd napokon hodnotil postup okresného úradu v napadnutom konaní a konštatuje, že lehota dvadsiatich rokov presahuje lehotu rozhodovania o akejkoľvek zložitej právnej otázke (III. ÚS 62/06). Ústavný súd posudzoval vec ako celok a nemalo význam hodnotiť sporadické úkony správneho orgánu (IV. ÚS 60/09, I. ÚS 76/09, I. ÚS 289/2010).

13. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu (III. ÚS 243/2017, III. ÚS 451/2017, II. ÚS 481/2017) v prípadoch extrémnych priet'ahov v konaní dochádza k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov už samotnou dĺžkou konania, ktorá predlžuje stav právnej neistoty do takej miery, že sa právo na inú právnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (m. m. I. ÚS 39/00, I. ÚS 66/03, III. ÚS 113/07).

14. Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj neefektívna činnosť štátneho orgánu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty ohľadom tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (m. m. IV. ÚS 267/04).

15. Postup okresného úradu v napadnutom konaní sa vyznačoval najmä neefektívnou činnosťou, keď vo veci opakovane rozhodol, jeho rozhodnutia však boli zrušené správnym súdom alebo nadriadeným správnym orgánom. Rozhodnutím z júla 2014, ktoré bolo potvrdené aj správnymi súdmi, úrad potvrdil vlastníctvo členom pozemkového spoločenstva, jeho rozhodnutie ale bolo na základe nálezu ústavného súdu zrušené a vec bola v máji 2019 vrátená okresnému úradu. Ústavný súd vytkol úradu, že sa s otázkou aktívnej vecnej legitímácie členov pozemkového spoločenstva vysporiadal ústavne nekonformne a jeho záver o preukázaní spoluvlastníctva členov pozemkového spoločenstva nebol riadne odôvodnený a bol nepreskúmateľný. Okresný úrad aj po vrátení veci konal neefektívne, keď rozhodoval len procesnými rozhodnutiami o prerušení napadnutého konania (vo februári 2020, v októbri 2021 a v septembri 2023), pričom posledné z týchto rozhodnutí bolo na základe protestu prokurátora zrušené nadriadeným orgánom ako nezákonné. Okresný úrad vo veci samej právoplatne rozhodol až v júni 2025. Celková dĺžka napadnutého konania od podania námietky proti osvedčeniu v júli 2005 do jeho právoplatného skončenia v júli 2025 predstavuje dvadsať rokov.

16. Ani nejednoznačnosť výkladu ustanovenia zákona, ktorý úrad v danej veci aplikoval (v dôsledku novelizácie právnej úpravy), nemožno akceptovať ako dôvod nekonania správneho orgánu, resp. ako liberačný dôvod, ktorý by mal ústavný súd zohľadniť, osobitne v kontexte dvadsať rokov trvajúceho konania.

17. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného úradu v napadnutom administratívnom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

18. Naopak, nebol dôvod vyhovieť ústavnej sťažnosti (bod 4 výroku tohto nálezu) v časti namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže predmetné ustanovenie vzťahuje požiadavku prejednávania záležitosti v primeranej lehote len na postup orgánu súdneho typu, ktorý sa vyznačuje atribútom nezávislosti. Okresný úrad organizačne zaradený v hierarchicky usporiadanom systéme štátnej správy ani len pojmovo nezahŕňa aspekt nezávislosti, preto jeho postup vo veci sťažovateľa nespadá do rozsahu (*scope*) práva garantovaného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. Vzhľadom na to, že o návrhu pozemkového spoločenstva okresný úrad rozhodol a napadnuté konanie je právoplatne skončené, ústavný súd osobitný príkaz adresovaný okresnému úradu konať bez zbytočných prieťahov neformuloval (bod 4 výroku tohto nálezu).

20. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

21. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal priznať finančné zadost'účinenie 50 000 eur za dlhodobý stav právnej neistoty v dôsledku neukončeného správneho konania o vlastnícke právo a za škody spôsobené v dôsledku nemožnosti čerpať prostriedky z fondov Európskej únie.

22. Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Cieľom primeraného finančného zadost'účinenia je reparácia nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody, ktorá by sa po splnení zákonných podmienok mohla uplatňovať v konaní pred všeobecnými súdmi (m. m. IV. ÚS 84/02).

23. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci, predmet a význam konania pre sťažovateľa, celkovú dĺžku napadnutého konania, ktoré sa vyznačovalo skutkovou a právnou náročnosťou, bolo podľa názoru ústavného súdu primerané priznať sťažovateľovi finančné zadost'účinenie 7 500 eur (bod 2 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného zadost'účinenia ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal sťažovateľovi podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nárok na náhradu trov konania, ktoré sťažovateľ vyčíslil v sume 949,16 eur.

25. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom tejto dane. Keďže sťažovateľom uplatnená suma trov konania neprevyšuje sumu vypočítanú podľa vyhlášky, ústavný súd mu priznal náhradu trov konania v požadovanej sume.

26. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný úrad povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 3 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu